

Kapitola 2

Únava ji zastihla na cestě zpátky do plážového domu. Vivian zaparkovala sport'ák v malé sousedící garáži a vešla dovnitř kuchyňskými dveřmi.

Zamířila rovnou do ložnice. Noční směna skončila. Musí se vyspat, protože ji čeká rušný den.

Skopla z nohou boty, svlékla se a padla do postele. Pozorovala strop plný stínů, zatímco si v hlavě přehrávala zítřejší program. Na desátou měla domluvené focení portrétu v ateliéru. Podobně jako snímky z míst činu byly i portréty její hlavní obživou, třebaže mnohem úctyhodnější. Úspěšní umělci fotografové často dělávali portréty. A taky si za ně účtovali horentní sumy.

Odpoledne si vyhradila pro své umění. Ve dvě má přijít model pro další snímek do její nové série.

Dvacet minut zírala do stropu, než se vzdala pokusu usnout. Byla utahaná, jenže pokaždé, když zavřela oči, uviděla místo vraždy Carstairsové. Jak Eddy podotkl, klidně mohlo jít o scénu z jednoho z hereččiných vlastních filmů. Ne, žádná scéna. Osvětlení a úhly nebyly správné, ne na film.

Ovšem pro fotografii byly dokonalé.

Odhodila příkrývku, vklouzla do trepek, oblékla si žu-

pan a prošla chodbou do obývacího pokoje. Tam se zastavila, aby rozsvítila lampičku.

Krátce poté, co se před pár měsíci nastěhovala, proměnila přední místnost v ateliér. Světla, kabely, stativy a různé rekvizity byly všude okolo. Podél jedné zdi byla vyložená černá pouzdra s jejími drahocennými objektivy, expozimetry, filmy, blesky a další vybavení nutné pro její práci. Různá pozadí a pruhy látek visely z řady posuvných tyčí. V rohu stálo velké, volně stojící zrcadlo. Velice brzy zjistila, že je jednodušší pořídit dobrý portrét, pokud člověk vidí vlastní odraz.

Vyšla z ateliéru, vstoupila do malé jídelny, nyní sloužící jako její pracovna, a rozsvítila lampičku. Stůl byl plný pořadačů s fotkami a novinovými výstřižky. Většina byla její vlastní práce, ale některé snímky byly jiných fotografů, které považovala za užitečné k bližšímu prostudování. Fotografie byla umění. Člověk se vždycky mohl něco přiučit, objevit nový způsob pod povrchem. Způsob, jak odhalovat a prozrazovat tajemství.

Otevřela desky označené WASHFIELDOVA VRAŽDA a obsah vysypala na stůl. Leonard Washfield byl bohatý, známý muž s mnoha kontakty. Rodinné peníze pocházely ze železnice. Leonard se narodil a vyrostl v San Francisku, ale po promoci na univerzitě se přestěhoval do Hollywoodu. Financoval několik úspěšných filmů a brzy se stal proslulým svými extravagantními večírky. Byl vyfocen v těch nejexkluzivnějších nočních klubech, v nichž mu po boku vždycky stála nějaká krásná herečka. Před měsícem se jeho dramatická smrt ocitla na titulních stránkách všech novin.

Chvilku jen tak stála a shlížela na malou hromádku fotek a výstřižků. Působily podobně, protože fotografové používali stejné typy aparátů a fotili převážně ze vzdálenosti kolem tří metrů. Ovšem několik snímků, včetně toho jejího, využilo výjimečného osvětlení scény.